

Ὁ Θιέρσοσ ἦτο ἡκιστα ἐνθαρρυντικός. Ἡμέραν τινα ἐν Βερσαλλίαις, καθ' ἃν χρόνον διετέλει πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, βουλευταὶ τινες, οἵτινες προεγευσμάτιζον μετ' αὐτοῦ, ἐπελήφθησαν ἐν τῇ συνδιαλέξει αὐτῶν τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ ὁ κ. Teisserenc de Bort, ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων, ἤρωτησε τὸν Θιέρσον ἐὰν ἐνόμιζεν, ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ὤφελετο μεγάλως ἐκ τοῦ ἔργου τούτου. Ὁ Θιέρσοσ ἠγέρθη καὶ ἤρchiσε νὰ ὀμιλῇ διατρέχων κατὰ μῆκος τὴν αἴθουσαν. «— Ἐὰν ἡ ὑποβρύχιος σήραγγὲς ὑφίστατο τῷ 1870, εἶπε, γνωρίζετε τί ἤθελε συμβῆ; ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἐστελλεν οὐδὲ ἓνα στρατιώτην πρὸς βοήθειάν μας; ἀλλ' ἐπερχομένης τῆς κρίσιμου στιγμῆς, θὰ ἐνεφανίζετο καὶ θὰ ἐζήτει τὸ Καλαί ὡς ἀμοιβὴν τῆς ἐπικουρίας, τὴν ὁποίαν ἤθελε παράσχει εἴτε εἰς ἡμᾶς εἴτε εἰς τὴν Γερμανίαν. Οὕτως ἡ ἄλλως θὰ ἐγίνετο κυρία τοῦ Καλαί. Ὅταν ὑπάρξῃ σήραγγὲς ὑπο τὸν πορθμὸν, ἡ Ἀγγλία θὰ θελήσῃ νὰ ἔχῃ ἐν Γιβραλτάρ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς παραλίας. Ὁ ἀ περιμένῃ μὲν ἐν ὑπομονῇ τὴν κατάλληλον στιγμήν, ἀλλ' ὅταν παραστῇ ὁ καιρὸς, θὰ ῥιφθῇ πάσῃ δυνάμει ἐπὶ τῆς περιποθῆτου λείας. Ἡ δύναμις τῆς Ἀγγλίας ἐγκρατεῖται εἰς τὴν νησιωτικὴν αὐτῆς θέσιν» οἱ Ἀγγλοὶ γνωρίζουσι τοῦτο, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ χώρα των συνδεθῇ πρὸς τὴν ἡπειρον δι' ὑποβρυχίου σήραγγος, δὲν θὰ αἰσθανθῶσιν ἑαυτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ πρὶν ἢ καταστῶσι κύριοι τῶν δύο ἄκρων τῆς σύριγγος.»

Mr.

### ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῷ ταχυδρομείῳ.

Κύριός τις ῥίπτει ἐπιστολὴν εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον, μεθ' ἃ μένει ἰστάμενος εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν.

Εἰς μάγκας τῷ φωνάζει ὅπισθεν·

— Ἐ, λοιπὸν, τί τρέχει; Μήπως περιμένεις τὴν ἀπάντησιν;

\*

\*\*

Πάντοτε σχεδὸν τὸ θυμίαμα, τὸ ὁποῖον δὲν καίει δι' ἡμᾶς, μᾶς φέρει πονοκέφαλον.

\*

\*\*

Ἡ κυρία Α\*, ἥτις μετὰ τοῦ κάλλους αὐτῆς θέλει νὰ ἐπιδεικνύῃ ἐνίοτε καὶ πνεῦμα, ἠρώτα προχθὲς γνωστὸν τῆς κύριον·

— Τί διαφορά ὑπάρχει μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἐνὸς ὠρολογίου;

— Κυρία, ἀπεκρίθη οὗτος εὐφρῶς, τὸ μὲν ὠρολόγιον σημεῖονει τὰς ὥρας, ἐνῶ σεῖς κάμνεις νὰ τὰς λησμονῇ τις.

\*

\*\*

\* Ἄλλη τις πρὸ πολλοῦ ἤδη εἰσελθοῦσα εἰς τὸ φθινόπωρον τοῦ βίου, ἠρώτα ἀκκιζομένη νεανίαν τινά·

— Τί ηλικίαν μοῦ δίδετε;

— ὦ! ἔχετε ἤδη ἀρκετὴν, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς αὐθάδης, καὶ χωρὶς νὰ σὰς δώσω ἐγὼ καθόλου!

\*

\*\*

Μεταξὺ ἱατροῦ καὶ ἀσθενοῦς.

— Λέτε λοιπὸν ὅτι ἐξκολληθεῖτε νὰ ὑποφέρετε ἀπὸ τὸ στομάχι;

— Ναι, ἱατρέ, ὑποφέρω.

— Μὰ ἠκολουθήσατε κατὰ γράμμα τὴν συμβουλὴν μου;

— Μάλιστα, ἱατρέ. Καθὼς μὲ διατάξατε, δὲν καπνίζω πλέον παρά μόνον μετὰ τὸ φαγητόν.

— Πῶς δηλαδὴ;

— Ναι, ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἕως εἰς τὰς ἑπτὰ τὸ ἑσπέρασ, καὶ ἀπὸ τὰς ὀκτῶ πάλιν ἕως τῆς δώδεκα!

### ΑΛΗΘΕΙΑΙ

\* \* Ὅποταν ἀξιώματα ἔχῃ κανεὶς μεγάλα πᾶν ὅ,τι πράξῃ εἶνε καλὸν ὡς μέλι μετὰ τὸ γάλα· κατὰ τὴν θέσιν δὲ εἰς ἣν διατελεῖ ὁ πρᾶττων, τὰ πράγματα ἀλλάζουσι συνήθως τῶνομά των.

(Μολιέρος).

\* Ὁ ἄνθρωπος ὁ συγκρίνων τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ζῇ, πρὸς τοὺς τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τοῦ κατὰ φαντασίαν μόνον ὑπάρχοντος, δύναται νὰ ὀμιλήσῃ περὶ παρακμῆς καὶ καταστροφῆς· ὁ εὐσυνείδητος ὅμως ὁ μελετήσας τὸ παρελθόν, δὲν διατίθεται οὕτως, ὥστε νὰ θεωρῇ τὸ παρὸν μὲ ὄμμα κατηφὲς καὶ ἄπελπι. (Μακώλεϋ).

\* \* Οὐδέποτε εἶνε δυνατόν νὰ ἔχουσι φρόνημα μέγα καὶ νεανικὸν οἱ πρᾶττοντες μικρὰ καὶ φαῦλα· διότι ὅποια εἶνε τὰ ἔργα περὶ ἃ διατρίβουσιν οἱ ἄνθρωποι, τοιοῦτον ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ φρόνημα ἔχουσι. (Δημοσθένης).

### ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Κρησιᾷ, ὅπου ἐπὶ ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐγκατεβίου, ἐν μικρᾷ τινι ἰδιοκλήτῳ χωρικῇ οἰκίᾳ, ἀπεβίωσεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα (23 Μαρτίου) ἡ χήρα τοῦ ἠρώως τῆς Κλεισθίας Κίτσου Τζαβέλλα, ἡ ἱστορικὴ **Βασιλική**. Ἡ γυνὴ αὕτη, γράφει ὁ «Αἰὼν», εἶνε μία τῶν ἐπιζητησῶν γυναικῶν τῆς ἀθανάτου ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Ἀφοῦ, ἔνοπλος, συνεξήλθε καὶ αὕτη μετὰ τοῦ Τζαβέλλα, φέρουσα ἐπ' ὤμων τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς, νήπιον μηνῶν δέκα καὶ ὀκτῶ, καὶ αὕτη ἔγγυος οὔσα, ἔρριψεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν, ὅπως ἐλευθερωτέρα ἀπομένουσα ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν συνεξελθόντων προμάχων τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Τὸ τέκνον τῆς ἐκεῖνο, ὁ Δημήτριος, αἰχμαλωτίσθη τότε, ἐξηγοράσθη ἀπὸ τοῦ αἰχμαλωτίσαντος Πασσᾶ ἀντιτεσσαράκοντα Τουρκῶν. Λέγεται ὅτι ὁ Πασσᾶς, ἀμφισβητῶν τὴν ταυτότητα τοῦ τέκνου ἐνώπιον τῶν γονέων αὐτοῦ, ἠθέλησε νὰ πεισθῇ δι' ἰδίας

δοκιμῆς, τῆς ἐπομένης. Ἔθετο ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ παιδίου γλυκύσματα καὶ ὄπλα· «—Θὰ ἰδῶ, εἶπε, τί θὰ ἀρπάσῃ». Τὸ παιδίον ἤρπασε τὰ ὄπλα. «Ἐἶνε Τζαβέλλας», εἶπεν ὁ Πασσᾶς· καὶ παρέδωκε τὸ τέκνον εἰς τοὺς γονεῖς του. Τότε δὲ ἡ ἐξόδος ἐπέτυχε, καὶ οὐχὶ ὀλίγοι ἐσώθησαν ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνασάσεως τῆς Ἑλλάδος μαχητῶν ἐκείνων. Ἡ Βασιλική, πισῆ εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ Κίτσου Τζαβέλλα, οὐ ἐγένετο σύζυγος μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἐξόδου σωτηρίαν, νυμφευθεῖσα αὐτῷ ἐν Ναυπλίῳ, παρακολούθησεν αὐτὸν καθ' ὅλας τὰς περιπετείας τοῦ βίου αὐτοῦ, ἔκλεισε δὲ τοὺς ὀφθαλμούς ἐκείνου, ὅστις μυριάκις ἠτένισε τὸν θάνατον ἀτρόμητος. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τζαβέλλα ἡ ἱστορικὴ γυνὴ ἀπεχώρησεν εἰς τὴν ἐξοικὴν καλύβην, ἣν ὁ σύζυγός της τῇ κατέλιπεν, ἐγένετο δὲ ὁ σωτὴρ ἄγγελος τῶν χωρικῶν τῆς Κηφισιάς καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας αὐτῶν ἀφειδῶς παρεῖχεν αὐτοῖς ὅ, τι ἂν ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς, ἐξέπνευσε δ' ἐν μέσῳ τῶν εὐλογιῶν τῶν πτωχῶν καὶ τῶν πεινῶντων, ὧν ἐπὶ ἔτη ὑπῆρξεν ἡ μήτηρ καὶ ἡ ἔφορος, ἡ νοσοκόμος καὶ ἡ ἀντιλήπτωρ. Εἰς εὐγνωμοσύνην, αἱ γυναῖκες τῆς Κηφισιάς κατεστόλισαν τὸν νεκρὸν αὐτῆς ἐκ τῶν κιτρινῶν ἀνθέων, δι' ὧν συνείηζε νὰ στολιζήται ἡ ὠραία χήρα. Ἡ Βασιλικὴ Τζαβέλλα εἶνε μία ἐκ τῶν τελευταίων ἀντιπροσώπων τῶν γυναικῶν τῆς μεγάλης γενεᾶς ἐκείνης, ἥτις μεγάλη ὑπῆρξε καὶ εἰς ἄνδρας καὶ εἰς γυναῖκας, ἐκ τῶν γυναικῶν, αἵτινες μύθευμα εἶνε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, καὶ ὧν ὁ βίος ὑπῆρξεν ἐν ὄλον μυθιστόρημα, πολλῶ ἀνώτερον ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτοῦ τῶν παρὰ τῶν τολμηροτάτων αὐτῶν ποιητῶν διασκευασθέντων.

Κατὰ τὸν συνταχθέντα πίνακα ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς διαφόρων προϊόντων τῆς νήσου Κρήτης, ἐξήχθησαν ἐκ τῶν τριῶν τελωνεῶν Χανίων, Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνης κατὰ τὸ ἔτος 1879 ἐμπορεύματα ἀξίας γρ. 28,204,780 καὶ ἐλήφθη δικαίωμα τελωνειακὸν γρ. 1,697,405· εἰσῆχθησαν δὲ γροσίων 16.950,425 καὶ ἐλήφθη τελωνειακὸν δικαίωμα γρ. 1,556,518. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1880 ἐξήχθησαν ἐμπορεύματα ἀξίας γρ. 35,282,698 καὶ ἐλήφθη τελωνειακὸν δικαίωμα γρ. 1,853,077, εἰσῆχθησαν δὲ γρ. 17,834,000 καὶ ἐλήφθη δικαίωμα γρ. 1,426,724.

Κατὰ τὴν γενομένην ἐσχάτως ἀπογραφὴν ἐν Πετρούπολει, μόνον τῆς πόλεως ὁ πληθυσμὸς ἀνέρχεται εἰς 861,920 κατοίκους, ἐξ ὧν 475,138 εἰσὶν ἄνδρες καὶ 386,782 γυναῖκες. Προστιθεμένου δὲ καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν τεσσάρων αὐτῆς προαστείων, ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων αὐτῆς φθάνει τὰς 927,467 ἐξ ὧν 513,120 ἄνδρες, καὶ 414,347 γυναῖκες. Κατὰ τὴν γενομένην ἐν ἔτει 1869 ἀπογραφὴν ἡ Πετρούπολις ἄνευ τῶν προαστείων περιελάμβανε 667,207 κατοίκους, ἐξ ὧν 377,380 ἄνδρας, καὶ 239,827 γυναῖκας.

Ἐν Γόθᾳ πολυάριθμοι εἰσὶν οἱ ὄπαδοι τοῦ συστήματος τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν· κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐγένετο ἡ 69<sup>η</sup> τελετὴ τοῦ εἵδους τούτου ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῆς πόλεως ταύτης, καέντος τοῦ πτώματος μιᾶς γυναικός. Ἡ νεκρὰ ἦτο θυγάτηρ καθηγητοῦ τινος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γόθας, τοῦ κ. von Pettenkoffer. Ἦτο δὲ αὕτη καθολικὴ τὴν θρησκείαν, ἀλλ' ὁ κληρὸς ὁ καθολικὸς μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ φανατικότητος ἠρνήθη νὰ παρασταθῇ κατὰ τὴν νεκρώσιμον τελετῇ. Ἐγένετο λοιπὸν ἀνάγκη ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς ἱερεῖς διαμαρτυρομένους, οἵτινες καὶ ἔσπευσαν προθύμως, ὅπως ἀποδώσωσι τὰς τελευταίας εὐχὰς εἰς τὴν θανοῦσαν.

Λίαν ἐπιβάλλουσα ἦτο ἡ τῆς καύσεως τελετῇ, γενομένη ἐνώπιον τοῦ συζύγου καὶ πλήθους συγγενῶν καὶ φίλων.

Ἡ «Ἑθνικὴ Ἐφημερίς» ἀγγέλλει ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ σιδηροδρόμου Berlin-Anhalt ἀντικαθιστᾷ τοὺς σιδηροὺς τροχοὺς τῶν ἀμαξῶν διὰ τροχῶν ἐκ χάρτου συμπιεσμένου κατεσκευασμένων. Οἱ τροχοὶ οὗτοι εἰσὶ μὲν δαπανηρότατοι, ἀλλὰ διατηροῦνται ἐπὶ πολὺν χρόνον.

Πραγματοποιεῖται ἀφηγήσεως. Ἰδοὺ πῶς ἐφημερίς τις τοῦ Παναμά ἐκτίθησι συμπλοκὴν τινα, ἥς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὁ φόνος ἀνθρώπου.

Ἡ νέα δολοφονία συνέβη. Σκηνὴ τοῦ συμβάντος: αἰθουσα χαρτοπαιγίου ἐν δὲ Sal-si-Puedes. Ἀρχικὴ αἰτία: μία γυνὴ. Ἄμεσος αἰτία: τὸ ρώμι. Οἱ ἐλθόντες εἰς χεῖρας: Ἴταλοι καὶ Ἑλληνες. Ὅπλα: πιστόλια. Ἀποτέλεσμα: φόνος ἐνδὸς Ἑλλήνων, τραυματισμὸς ἐνδὸς ἄλλου.

Κατὰ τὴν τελετῇ τῆς κηδείας τῆς Ἀυτοκρατορίας ἐν Κίνα εἶχεν ἐπιβληθῆ εἰς πάντας τοὺς Σίνας νὰ μὴ ξυρισθῶσι ἐπὶ ἕνα μῆνα.

Ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως Fouchon, ὑποπτευθεὶς ὅτι ἡ διαταγὴ αὕτη δὲν εἶχε τηρηθῆ ἔκαμεν ἐπιθεώρησιν μυστικὴν ὄλων τῶν κουρείων, οἱ δὲ ἐξήκοντα παραβάται οἵτινες ἐκεῖ ἀνεκαλύφθησαν, οὐ μόνον κατέβαλον βαρὺ πρόστιμον ἀλλὰ καὶ ἐμαστιγώθησαν. Πλὴν τούτου ἐξύρισαν αὐτῶν τὴν κεφαλὴν καὶ ἐχρωμάτισαν ταύτην κυανῇ, διὰ τοῦ πενθίμου δηλ. ἐν Κίνα χρώματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσέθεσαν ἐν στρώμα βερνικίου. Ὑπεχρεώθησαν δὲ νὰ διέρχωνται ἐφ' ὅσον διήρκει τὸ πένθος καθ' ἐκάστην ἑβδομάδα ἀπὸ τῆς δημορχίας, ὅπως χρωματίζονται καὶ βερνικοῦνται.

Ὁ δολοφόνος τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικῆς Γκιτῶ δὲν ἐλησμονήθη εἰσέτι, καὶ ἴσως πολλὰ ἀκόμη θ' ἀκούσωμεν περὶ αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι βιομήχανός τις προσέφερε μέγα ποσὸν ὅπως λάβῃ τὸ σῶμα τοῦ Γκιτῶ, ἵνα τὸ ταριχεύσῃ καὶ τὸ ἐκθέσῃ εἰς τι μουσεῖον περιέργων πραγμάτων.

Ὁ κ. Scoville ὁ γυναικάδελφος τοῦ καταδίκου, ἐφαίνετο ἐπιθυμῶν ἵνα ἡ προσφορὰ αὕτη γείνηται δεκτὴ, «διὰ νὰ πληρωθῶν τὰ χρεῖα τοῦ Γκιτῶ»

ὡς ἔλεγε· Ἄλλ' ὁ Γκιτὸ διεμαρτυρήθη: «Ἐὰν ἦτο καιρὸς, εἶπε, ἤθελον διαθέσει τὸ σῶμά μου διὰ διαθήκης· ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ κάμω χρῆσιν ἐγὼ αὐτοῦ ἐπὶ πολλὰ ἀκόμη ἔτη».

Ἡ ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν βόρσιον Γερμανίαν ἢ τὰς παραρρήσιους ἐπαρχίας μετ' ἐκπλήξεως, θὰ εἶδη εἰσερχόμενος εἰς κερνεϊδὸν τι ἢ ζυθοπωλεῖον τοὺς ἐντὸς αὐτῶν εὐρισκομένους νὰ ἐγείρονται ἐκαστὴν φορὰν, καθ' ἣν ἀνάπτουσι νέον σιγάρον, ὅπως φέρωσι καὶ ῥίψωσι τὴν ἀποκοπτομένην ἄκραν τοῦ σιγάρου ἐντὸς μεταλλίνου τινὸς κιβώτιου τεθειμένου ἐπὶ τραπέζης τινὸς εἰς τὸ μέσον τοῦ καταστήματος εὐρισκόμενης. Εὐθὺς ὡς εἶδη τις τοῦτο δὲν δύναται ἢ νὰ θαυμάσῃ τὸ πνεῦμα τῆς τάξεως καὶ καθαριότητος, ὅπερ ἐκλαμβάνει ὡς τὸ μόνον αἴτιον τῆς πράξεως ταύτης. Ἀλλὰ βλέπων κατόπιν τοὺς παρακαθημένους του δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν νὰ ῥίπτωσιν ἄνευ προσοχῆς χαμαὶ τὴν τέφραν τῶν σιγάρων καὶ νὰ πτύωσιν, ἅς πορὶ διατί τρεῖται ἡ ἐξαιρέσις αὕτη μόνον ὠπρὸς τὰς ἀποκοπτομένας ἄκρας τῶν σιγάρων.

Τὸ δοχεῖον ἐν ᾧ ῥίπτονται τὰ μικρὰ ταῦτα τεμάχια τοῦ καπνοῦ εἶνε μεταλλινόν τι κιβώτιον ἀρκούντως μέγα, οὗ τὸ σκέπασμα εἶνε χωνοειδὲς ἔχον εἰς τὸ βάθος μικρὰν τινα ὀπήν. Τὰ δοχεῖα δὲ ταῦτα τοποθετοῦνται εἰς πάντα τὰ δημόσια καταστήματα χορηγούμενα παρὰ φιλανθρωπικῆς τιος Ἐταιρίας ἐχούσης πολλὰς διακλαδώσεις, ἧς σκοπὸς εἶνε νὰ προμηθεύῃ κατὰ τὰ Χριστούγεννα ἐκάστου ἔτους μίαν πλήρη ἐνδυμασίαν εἰς ἀριθμὸν τινα πτωχῶν παίδων.

Καὶ ἀληθῶς ἡ Ἐταιρία αὕτη ἐπιτυγχάνει πληρέστατα τοῦ σκοποῦ αὐτῆς, διότι τὸ ἐκ τῶν ἀπορριμμάτων τούτων τοῦ καπνοῦ κερθαίνονμενον ποσὸν δὲν εἶνε τόσῳ εὐτελεῶς ὅσῳ τις ὑποτίθησιν αὐτό. Κατ' ἀθηντικὰς πληροφορίας ὑπάρχουσι 19 τοιαῦται Ἐταιρίαι ἀνα πάσαν τὴν παραρρήσιον Πρωσίαν, συνεκόμισαν δὲ αὗται κατὰ τὸ 1881 4,569 λίτρας καπνοῦ, αἵτινες ἐπωλήθησαν ἀντὶ 31,250 φράγκων, διὰ τῶν ὁποίων κατεσκευάσθησαν πλήρεις ἐνδυμασίαι διὰ 1726 παῖδας πρὸς 18, 10 φράγκου τιμωμένης ἐκάστης.

Ἐκαστον ἔτος αἱ Ἐταιρίαι αὗται θαίνουσι ἀναπτυσσόμεναι, καθόσον ὁ κύκλος τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη ἀπὸ τριῶν ἐτῶν, ἐκ τούτου δὲ προφανέστατα δεικνύται ὅτι καὶ τὸ πλέον μικρὸν κέρδος δὲν εἶνε περιφρονητέον.

Ἡ Ποῖον φάρμακον νομίζετε ὅτι μέλλει νὰ εἶνε ὁ ἀντίπαλος τῆς ἀλανθαστου ἀντιπυρετικῆς κινίνης; Ὁ ἴστος τῆς ἀράχης κατὰ τὰς Ἰσπανικὰς ἐφημερίδας, αἵτινες μέγαν ποιοῦσι θόρυβον περὶ τοῦ περιέργου ἀληθῶς τούτου φαρμάκου, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγουσι, μέλλει νὰ καταβάλῃ ἕνεκα τῆς εὐθηνίας αὐτοῦ τὸν ἐξάκουσον φλοῖον τὸν εἰς Εὐρώπην κομισθέντα κατὰ τὰ 1639 ὑπὸ τῆς σαύγου τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Περσῆς, τῆς κομήσης Κινχόνης.

Ὁ δόκτωρ Oliva ποιησάμενος χρῆσιν τοῦ νέου

τούτου φαρμάκου ἐπιβεβαιῶσεν τὰς θεραπευτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας, διαγράφων καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν θέλει γίνεσθαι χρῆσις αὐτοῦ. Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ καθαρίζωνται μετὰ προσοχῆς οἱ ἴστοι ὅπως ἀφαιρηθῇ ἡ καλύπτουσα αὐτοὺς κόνις, μεθ' ἧς πλύνονται, ἀφοῦ δὲ ξηρανθῶσιν κοπανίζονται ἐντὸς ἰγδίου, καθιστάμενοι οὕτω κόνις ἔχουσα χρῶμα μελανόφαιον, ἧτις εἶνε ἄσπομος, οὐδεμίαν ἔχει γεῦσιν, καὶ εἶνε ἐντελῶς ἀδιάλυτος ἐν τῷ ὕδατι, ὀλίγον δὲ διαλυτὴ ἐν τῷ οἴνοπνεύματι.

Ἡ Ἐντὸς τεσσαράκοντα ἐτῶν ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνήλθεν ἀπὸ 17,069, 653 εἰς 50,100,783, κατὰ τὴν γενουμένην πρό τινος ἀπογοφῆν καθ' ἅπασαν τὴν ἀμερικανικὴν ἐπικρατείαν. Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει, λέγει ὁ «Κηρὸς τῆς Νέας Ὑόρκης», ὅτι νῦν ἡ Ἀμερικανικὴ συμπολιτεία ἔχει περίπου 19 ἑκατομμύρια πλείονας κατοίκους ἀφ' ὅσους εἶχε κατὰ τὸν ἐμφύλιον πρὸς τὰς νοτίους πολιτείας πόλεμον.

Ἐντὸς δέκα ἐτῶν ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἠῤῥξησε κατὰ 11 ἑκατομμύρια ψυχῶν· πρὸ δέκα ἐτῶν ἡ Νέα Ὑόρκη εἶχε 942,292 κατοίκους, νῦν δὲ 1,206,590· τὸ Χικάγο εἶχε 298, 977 ἐνῶ νῦν ἔχει 503,304, τὸ δὲ Βρόκλυν ἀπὸ 396,099 ἔφθασεν ἐντὸς τοῦ διαστήματος τούτου εἰς 566,689.

Πρὸ πάσης ἄλλης πόλεως ἡ Βοστώνη εἶνε ἡ μᾶλλον ἀξιοπαρατήρητος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ. Πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἡ Βοστόνη δὲν εἶχε πλείονας τῶν 177,812 κατοίκων, ἐνῶ νῦν περιλαμβάνει 362,535.

Ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος ἀπὸ 149,473 ἔφθασεν ἐντὸς δέκα ἐτῶν εἰς 233,956, ἡ Φιλαδέλφεια ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διαστήματος ἠῤῥξησε κατὰ 170, 000, ἡ δὲ Βάσιγκτων, ἧτις πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν δὲν περιεῖχε ἢ 61,122 κατοίκους, ἐπὶ τοῦ παρόντος κατοικεῖται ὑπὸ 147,307.

Ἄλλ' ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις παρατηρεῖται ἡ ἐκπληκτικωτέρα αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ. Κατὰ τὸ 1860 τὸ Δένβερ ἦν ἐντελῶς ἄγνωστον· κατὰ τὸ 1870 ἦν πόλις ἔχουσα 4,759 κατοίκους, σήμερον δὲ ὁ πληθυσμὸς του υπερβαίνει τὰς 35,000. Ἡ Ὁμάχη ἀπὸ 16,083 ἔφθασε εἰς 30, 518, ἡ δὲ Κανσᾶς ἀπὸ 32,260 εἰς 55,813.

Αἱ μεσημβριναὶ ὁμοίως πόλεις παρέχουσι ὅλως ἀντίθετα ἀποτελέσματα· ἡ Μέμφις ἀπὸ 40,206 κατοίκους οὗς περιελάμβανε κατὰ τὸ 1870 νῦν περιέχει 33,593, ἡ δὲ Σαβάννα ἐτήρησε τὸν αὐτὸν πληθυσμόν. Ἡ Μοβίλη μετέπεσεν ἀπὸ 32,034 κατοίκων εἰς 31,205, ἡ δὲ Σάρλεστον δὲν ἠῤῥξησεν ἐντὸς δέκα ἐτῶν παρὰ μόνον κατὰ 100 κατοίκους· ἡ Ἀτλαντὶς καὶ ἡ Ριχμόνδη ἀποτελοῦσι τὴν μόνην ἐξαιρέσιν, διότι ἡ μὲν πρώτη νῦν ἔχει 34,398 κατοίκους, ἐνῶ τῷ 1870 περιεῖχε 21, 789, ἡ δὲ δευτέρα ἀπὸ 51,038 ἔφθασεν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος τὰς 63,803.